

Dialogus Quartus

et laus vera est et gloria vera. Idcirco homo qui honorat. laudat et glorificat deum nunquam illum sequetur confusio. nunquam vituperium. nunquam opprobrium. Sed si querat suum honorem. suam laudem et gloriam oportet ut perveniat ad eternam confusionem. perpetuum vituperium. et opprobrium sempiternum quod non delebitur. **Dominicus** Merito id sequitur. Nam ex quo honor proprius hominis est perversus inordinatus. falsus. tortuosus. caducus. miser. iniustus. mendax. vanus. erroneus. ideo permanere non potest. sed concidet. tabescet. deficiet: et sequetur illum summa ignominia quam revelabitur confusio nuditatis eius. et pudenda eius in suam faciem retorquentur. Eant nunc proprii honoris quesitores et ad breve tempus in suis laudibus exultent ut perpetua confusione contristentur.

Quod homo obligatur ex parte honoris dei credere omnibus verbis eius et ea honorare

Capitulum. xxxix.

Raymundus Quoniam quidem ut supra declaratum est quod deo honor attribui debet in summo gradu. si igitur homo honorat deum necesse est ut et verba dei honoret et credat cum omni reverentia deo loquenti. Quando enim credit homo verbis dei tunc reputat eum veracem iustum et sanctum. sine fraude. sine mendacio sine dolo. atque ita honorat deum credens sine aliquo testimonio. sine aliqua probatione simplici verbo dei: solum quia ipse dicit vel dici fecit qui fallere et mentiri nescit. Alioquin nisi credidero cum omni assensu verbis eius: etiam etsi videantur vel obscura vel extranea facio deo maximam iniuriam: vituperium: et contemptum. **Debemus** igitur primo credere verbis dei propter suum maximum honorem. ut pote quod ille loquitur quem nephas est mendacem aut frivolum estimare. Secundo debemus credere verbis dei ratione sue excellentissime maiestatis et auctoritatis. Si loquenti alicui sapienti aut regi aut principi fidem habemus: multo magis regi regum domino dominorum credi debet et assentiri. Tercio ratione sue infinite bonitatis et purissime pietatis credi oportet verbis dei. Nam quod bonus homo loquitur facile admittitur: multo amplius admitti debet quod loquitur optimus et sapientissimus deus. Quarto. deo credi debet ratione sue infallibilis veritatis. Est enim ipse summa veritas et sum-

Debemus credere verbis dei.

44

Capitulum xxxix.

ma sapiētia que falli nequit atq; mētiri. **Dominicus.** Mag-
nū mibi animū indidisti credere cū summa reuerētia eloquīs
dei. **Sed** queso te quē processum habiturus sum in credēdis
dei sermonib; **Raymūdus.** Illū eundē quē in creaturis co-
gnoscedis an habuisti. **Videmus** ad oculū duo esse q ab ho-
mine extra pcedūt. scz opus suū: z suū verbū. **Sic** similiter duo
sunt que pcedunt foris a deo: opa z verba. **Verū** quia aliud ē
opus z aliud verbum: ideo alia scia est de dei opibus: z alia de
verbis. **Sciētia** tñ creaturaz que manifeste forinsecus appa-
rent inducūt nos in cognitōem verborū dei que minus appa-
rent. **Ad** cognitōem creaturaz habuimus tres gradus. **Pri-**
mus q cognouimus ipas creaturas in veritate existere. sz ne-
sciebamus cuius erāt. **Secūdo** cognouimus q dei erāt: z q
a deo pdite erant. **Tertio** q donū dei erant. z q a deo nobis
tradite erant. **Isto** mō oportet pcedere pformiter circa verba
dei ad cognoscendū q dei st. **Primo** oportet videre z acute re-
spicere ipsa verba in se. **Secūdo** cuius sunt vba: an vba sint dei
loquētis vel hoīs. **Tertio** q nobis a deo data sunt ad nostrū
fructū. ad nostrā necessitatē z vtilitatē sicut z creature. **Do-**
minicus. **Sed** q sunt dei verba qbus nobis ad nostrā salutē
loqitur. **Raymūdus.** **Nō** alia p certo q̄s que in sacro volu-
mine (quā nos bibliā dicimus) p̄tinent. que in vetus nouūq;
testamentū clare diuidit. **Ibi** audis deū precipientē. phiben-
tē. adhortantē. terrentē. blandientē. cōminatē. pollicentē.
Possē ego multis z fortissimis rōnibus tibi demonstrare de
um biblię sermōes p suos vates esse loquūtū: nisi nossem te id
optime credere z vt christianū nullatenus diffiteri. **Q** si forte
eas rōnes cupis agnoscere lege priorē librū vnde iste trāssumi-
tur. z illic inuenies quō etiā paganissimo hominī id facile po-
tuerit psuaderi. **Dominicus.** **Credo** vt xpianus biblię vba
dei verba esse. **Qui** aut hoc nō credit pagano deterior est

De pprietatibus vbi dei. et quali-

ter se hō gerere debet circa sanctā bibliam. **Capitulū. xl.**

Raymūdus. Quia igit credis bibliā dei verba sonare: au-
di nūc cū maximo fructu pprietates z pditōes huius li-
bri